

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 973

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 decembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 600 din 20 septembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013	2–4
Decizia nr. 621 din 13 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b ¹), art. 5 alin. (1) și (2 ¹), precum și ale art. 12 ¹ din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice	5–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
887. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016, pentru unele unități administrativ-teritoriale în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației	9
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
372. — Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 170/2015 privind înființarea Grupului de Lucru pentru Tehnologia Informației — G.L.I.T.	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.350/668. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind aprobarea modalității de calcul al taxei de acreditare, valabilă pentru ciclul de acreditare corespunzător perioadei 2017—2021	11
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
1.170. — Decizie privind modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 1.023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 600**

din 20 septembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a prevederilor art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și a prevederilor art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013, excepție ridicată de Margarethe Bieber în Dosarul nr. 3.310/30/2012* al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.906D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.310/30/2012*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și a prevederilor art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013**, excepție ridicată de Margarethe Bieber într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea cererii de atribuire în compensare a unui bun imobil în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, deși Legea nr. 165/2013 recunoaște și

consacră în continuare, în mod formal, ca și legislația reparatorie anterioară, principiul prevalenței restituirii în natură, în realitate, dispozițiile sale se îndepărtează în mod substanțial de acesta. Actuala reglementare pune persoana îndreptățită la măsuri reparatorii într-o situație vădit mai grea și mai nefavorabilă în raport de modul în care se putea beneficia de instituția compensării în sistemul anterior Legii nr. 165/2013. Or, este neconstituțional ca unor persoane aflate în aceeași situație juridică, determinată de depunerea notificărilor în același interval de timp finit, să li se creeze regimuri diferite de aplicare a regulilor și mecanismelor compensării. Autorul excepției precizează că, în opinia sa, este aplicabil raționamentul Curții Constituționale cuprins în Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, dar constatarea neconstituționalității prin decizia menționată numai în raport cu situația din acea speță nu este îndestulătoare și nu acoperă întreg spectrul situațiilor de neconstituționalitate generate de Legea nr. 165/2013. Mai susține că se încalcă obligația de previzibilitate și coerență legislativă, precum și principiul securității raporturilor juridice. Precizează că legea nouă operează o modificare sub aspectul măsurilor reparatorii în ceea ce privește măsurile acordate în echivalent, care anterior au prevăzut, într-un mod mai favorabil ca în prezent, acordarea unor măsuri în echivalent prin compensarea în natură a imobilului preluat abuziv cu un alt imobil de aceeași valoare, alte despăgubiri fiind posibile, dar numai cu acordul persoanei îndreptățite sau dacă aceasta refuză compensarea, nefiind prevăzute alte condiții prohibitive, prezente acum în dispozițiile Legii nr. 165/2013.

6. **Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, nefiind încălcate prevederile art. 15 și 16 din Constituție. Precizează că revenirea la posibilitatea acordării de măsuri reparatorii prin echivalent, constând în compensarea cu bunuri oferite în echivalent (modalitate agreată de către reclamantă, aceasta fiind critica de neconstituționalitate adusă) este conformă cu dispozițiile Legii fundamentale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, precizând că soluțiile legislative instituite de legiuitor prin Legea nr. 165/2013 nu contravin principiului egalității în fața legii și a autorităților publice.

9. **Avocatul Poporului** consideră că textele de lege criticate nu aduc atingere principiului neretroactivității legii civile și nici nu pot fi privite ca o nesocotire a principiului egalității.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, și art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013. În ce privește dispozițiile art. 4 din Legea nr. 165/2013, având în vedere că acțiunea introductivă de instanță a fost promovată anterior intrării în vigoare a acesteia, rezultă că în cauză sunt incidente prevederile tezei a doua ale articolului menționat. Textele criticate din Legea nr. 165/2013 au următorul conținut:

— Art.1 alin. (2): „(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda sunt compensarea cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, măsurile prevăzute de Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și măsura compensării prin puncte, prevăzută în cap. III.”;

— Art. 4 teza a doua: „Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

13. Obiect al excepției în constituie, de asemenea, și prevederile art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 decembrie 2013. Acestea introduc, modifică și completează următoarele articole din Legea nr. 165/2013: art. 1 alin. (2), care stabilește măsurile reparatorii în echivalent ce se pot acorda în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă; art. 3 pct. 8, care stabilește semnificația în cadrul legii a noțiunii de investiție; art. 5 alin. (2), care stabilește compunerea comisiei locale pentru inventarierea terenurilor; art. 12 alin. (1) și (2), referitoare la atribuirea de teren pe un alt amplasament în situația în care restituirea terenurilor agricole pe vechile amplasamente nu este posibilă; art. 17 alin. (4) și (5), referitoare la funcționarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor; art. 19 lit. a), privind numirea și înlocuirea membrilor Comisiei Naționale; art. 21 alin. (6) și (6¹), referitor la evaluarea imobilului pentru care se stabilesc despăgubiri și pentru care nu se pot stabili amplasamentul sau caracteristicile tehnice; art. 32 alin. (1), care instituie un termen de decădere, în procedura administrativă, de 120 de zile, în care persoanele care se consideră îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2), care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, și în art. 16, care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de autoarea acesteia împotriva sentinței prin care Tribunalul Timișoara i-a respins cererea de obligare a municipiului Timișoara, prin primar, și a primarului municipiului Timișoara la atribuirea către aceasta a unui imobil situat în municipiul Timișoara, în compensare pentru un alt imobil care nu mai poate fi restituit în natură și cu privire la care primarul municipiului Timișoara a emis în beneficiul acesteia o decizie prin care i-au fost acordate măsuri reparatorii.

16. Textele de lege criticate în cauza de față au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 744 din 16 decembrie 2014, Curtea a observat că soluția legislativă prevăzută inițial de către art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia, în situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte, a fost modificată prin dispozițiile Legii nr. 368/2013, dobândind un conținut normativ diferit, în sensul că măsurile reparatorii în echivalent care se pot acorda într-o asemenea situație sunt compensarea prin puncte și compensarea prin bunuri. Prin decizia menționată (paragraful 24), instanța de contencios constituțional a reținut că, prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a prevăzut obligația statului român de a implementa proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, precum și de a adopta reguli de procedură clare și simplificate, care să acorde sistemului de despăgubiri o previzibilitate sporită.

17. Curtea Constituțională a constatat că prevederile de lege criticate reprezintă modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, concluzie desprinsă și din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Totodată, a reținut că, prin Hotărârea din 29 aprilie 2014, pronunțată în Cauza *Preda și alții împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat, având în vedere marja de apreciere a statului român și garanțiile instituite prin Legea nr. 165/2013, și anume regulile de procedură clare și previzibile, însoțite de termene constrângătoare și de un control judecătoresc efectiv, că legea menționată oferă, în principiu, un cadru accesibil și efectiv pentru redresarea criticilor referitoare la atingerile aduse dreptului la respectarea bunurilor în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultate în urma aplicării legilor de restituire (paragraful 129).

18. Tot astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 5 din 8 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 31 martie 2009, sau Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013.

19. În sublinierea aceleiași idei, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, Curtea a precizat că legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile convenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

20. Totodată, Curtea a reținut, în jurisprudența sa, că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări. Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate. Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, Curtea a reținut că, deși prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective.

21. Față de criticile formulate în cauza de față, similare celor la care Curtea a răspuns prin jurisprudența citată, se justifică menținerea soluției de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

22. În ce privește referirea la Decizia nr. 210 din 8 aprilie 2014, Curtea observă că nu poate fi reținută, întrucât textul de lege ce a format obiectul controlului exercitat cu acel prilej de Curtea Constituțională avea un alt conținut normativ decât cel criticat în cauza de față. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 368/2013, care stabilea că singura măsură reparatorie în echivalent care se acorda, în situația în care restituirea în natură

a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, era compensarea prin puncte. În redactarea respectivă a cărei neconstituționalitate a fost constatată, textul avea o influență decisivă asupra soluționării litigiului în cursul căruia a fost ridicată acea excepție de neconstituționalitate. În schimb, în cauza de față, nu are incidență textul în redactarea anterioară modificării survenite prin Legea nr. 368/2013, ci în redactarea actuală, care prevede, pe lângă compensarea prin puncte, și posibilitatea compensării cu bunuri oferite în echivalent de entitatea investită cu soluționarea cererii formulate în baza Legii nr. 10/2001.

23. De altfel, Curtea remarcă faptul că, în dosarul de față, imposibilitatea practică a compensării cu un alt imobil, care o nemulțumește pe autoarea excepției, derivă din faptul că municipiul Timișoara, prin primar, a declarat că nu deține bunuri disponibile care să poată fi acordate, autoarea excepției afirmând însă că a intrat în posesia unor dovezi care atestă că municipiul Timișoara deține imobile în proprietate privată care ar fi putut fi oferite spre compensare cu vechiul imobil preluat abuziv și înstrăinat către chiriași, dar cu rea-credință acesta a refuzat să se conformeze dispozițiilor legale, susținând că nu deține astfel de imobile proprietate privată. Or, sub acest aspect, instanța de judecată are competența de a aplica legea în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei.

24. În ceea ce privește dispozițiile art. I din Legea nr. 368/2013, Curtea observă că acestea introduc, modifică și completează o serie de prevederi din Legea nr. 165/2013. Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, iar intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază. Având în vedere varietatea de modificări operate prin intermediul art. I din Legea nr. 368/2013, coroborat cu faptul că autoarea excepției nu formulează critici distincte cu privire la fiecare dintre textele afectate de aceste modificări și completări, Curtea apreciază că nu se impune analizarea textelor corespunzătoare din Legea nr. 165/2013, ci respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Legea nr. 368/2013, determinată de absența motivării, condiție de admisibilitate impusă de prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Legea nr. 368/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Margarethe Bieber în Dosarul nr. 3.310/30/2012* al Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 20 septembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 621

din 13 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b¹), art. 5 alin. (1) și (2¹), precum și ale art. 12¹ din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală și de Judecătoria Sectorului 3 București, din oficiu, în dosarele nr. 27.877/303/2015 și, respectiv, nr. 33.147/301/2015 și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.617D/2015 și nr. 1.668D/2015.

2. Conexarea cauzelor și dezbaterile inițiale au avut loc la data de 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Cosmin Grancea, în ședință nepublică, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016. La această dată, având în vedere necesitatea lămuririi suplimentare a unor aspecte, în temeiul dispozițiilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus redeschiderea dezbaterilor, în ședință publică, pentru data de 20 septembrie 2016, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, a amânat pronunțarea pentru data de 13 octombrie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea nr. 382 din 30 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 27.877/303/2015, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice**. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 6 București de „obținere date comunicări electronice — art. 152 Cod procedură penală”.

4. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 33.147/301/2015, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții**

private în sectorul comunicațiilor electronice. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect sesizarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București privind autorizarea solicitării de la operatorii de telefonie mobilă a datelor de identificare a echipamentului, datelor de trafic și datelor de localizare într-o cauză penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că din analiza dispozițiilor Legii nr. 235/2015 rezultă că aceasta vizează prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice, astfel încât toate garanțiile privind protecția vieții private enunțate de Curtea Constituțională în Decizia nr. 440/2014, precum și garanțiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale trebuie respectate de legiuitor. În ceea ce privește activitatea automatizată prealabilă de reținere a datelor, se arată că, potrivit pct. 2 din Legea nr. 235/2015, datele de trafic referitoare la abonați și utilizatori, prelucrate și stocate de către furnizorul unei rețele publice de comunicații electronice sau de către furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării. Rezultă, așadar, posibilitatea reținerii datelor care nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări și cu privire la care consumatorul nu și-a exprimat acordul pe o perioadă de 3 ani fără existența unor condiții suplimentare. Față de modalitatea în care au fost definite în cuprinsul Legii nr. 235/2015 datele de identificare, de trafic și de localizare, se apreciază că dispozițiile legii criticate, care permit reținerea, obținerea unor asemenea date și utilizarea lor, reprezintă o ingerință în dreptul la viață privată a persoanei, astfel cum acesta este reglementat de art. 26 din Constituție și de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Instanța de judecată apreciază că este irelevantă distincția între obligația de a reține datele și posibilitatea de a reține datele.

6. Se mai arată că noua reglementare dă posibilitatea organelor judiciare de accesare și utilizare a datelor de trafic, datelor de identificare și datelor de localizare, date prelucrate de către furnizori pentru facturare, plăți pentru interconectare ori în alte situații comerciale, care intră în sfera noțiunii de viață privată și sunt de natură a prejudicia manifestarea liberă a dreptului de comunicare sau la exprimare, fără instituirea unor garanții suplimentare care să justifice ingerința în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 26 din Constituție. Legea nr. 235/2015 nu aduce nicio corecție sub acest aspect, în sensul celor reținute în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Constituționale a României. În plus, dacă prin Legea nr. 82/2012, constatată ca fiind neconstituțională, datele puteau fi reținute numai pentru o perioadă de 6 luni, în actuala reglementare durata este extinsă la 3 ani, fiind instituit un standard inferior de protecție a dreptului la viață privată. Mai mult, în măsura în care Legea nr. 82/2012 a fost declarată neconstituțională, dispozițiile art. 152 din Codul de procedură penală rămân fără aplicabilitate practică, iar Legea nr. 235/2015 nu reprezintă o lege privind reținerea datelor, nu este menținută nici măcar garanția unei protecții eficiente și efective a datelor păstrate împotriva riscurilor de abuz, precum și împotriva

oricărei utilizări ilicite a acestor date, printr-un control al unei instanțe judecătorești. Astfel, deși dispozițiile art. 12¹ din Legea nr. 235/2015 prevăd obligația obținerii unei autorizări prealabile a judecătorului stabilit potrivit legii pentru furnizarea datelor, dispozițiile actului normativ nu prevăd condițiile ce trebuie analizate, situațiile în care poate fi autorizată o asemenea măsură, devenind astfel un control pur formal, care nu este de natură a oferi o garanție efectivă.

7. Prin urmare, față de modificările aduse prin Legea nr. 235/2015, se consideră că legea nu oferă garanțiile necesare protecției dreptului la viață intimă, familială și privată, a secretului corespondenței și a libertății de exprimare ale persoanelor ale căror date stocate sunt accesate. Este adusă astfel atingere și caracterului definitiv și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere cu adresele nr. 5/6.353/2016, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 170 din 8 ianuarie 2016, și nr. 5/5.554/2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 198 din 8 ianuarie 2016, prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Arată că modificările și completările aduse Legii nr. 506/2004 prin Legea nr. 235/2015 constau în definirea datelor tehnice ce permit individualizarea echipamentelor utilizate de furnizorii de servicii și rețele publice de comunicații electronice și statuează garanțiile, respectiv introducerea obligației de obținere a aprobării judecătorului competent anterior accesării respectivelor date de orice autorități și instituții publice. Se precizează că respectivele date sunt deținute de furnizori în scopul facturării și prevenirii unor litigii comerciale, iar acestor furnizori nu le sunt create obligații suplimentare. Astfel, prin Legea nr. 235/2015 au fost introduse garanții noi în cuprinsul Legii nr. 506/2004 pentru a proteja dreptul la viață intimă, familială și privată, având în vedere că acest act normativ stabilește condițiile în care furnizorii prelucrează anumite categorii de date cu caracter personal din domeniul comunicațiilor electronice, după cum urmează: accesarea datelor poate fi realizată într-un cadru precis delimitat, de către instanța de judecată sau cu autorizarea prealabilă a judecătorului; pentru asigurarea integrității datelor și pentru stabilirea trasabilității acestora atunci când sunt transmise în format electronic, solicitările, respectiv răspunsurile, se semnează cu semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat.

11. S-a avut în vedere introducerea unei noi noțiuni, respectiv cea de „date de identificare a echipamentului”, precum și definirea acesteia; prin această nouă sintagmă s-a urmărit un plus de claritate în ceea ce privește diferența dintre datele de trafic imperios necesare bunei desfășurări a activității specifice a furnizorilor de servicii de comunicații electronice (aceea de identificare a echipamentului care deservește o comunicație la un moment dat) și acele echipamente tehnice corespunzătoare terminalului utilizatorului (care permit localizarea utilizatorului serviciului de comunicații — coordonate GPS). Aceste date există și sunt prezente în sistemele de comunicații, fiind folosite de operatori inclusiv în rezolvarea litigiilor referitoare la buna funcționare a serviciilor oferite și corecta facturare a acestora.

12. Pentru a evita confuziile în ceea ce privește momentul ștergerii datelor deținute de furnizori în cadrul activității lor a fost reglementat un termen în sensul că datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare nu fac obiectul ștergerii sau anonimizării de către furnizori, atât timp

cât subzistă motivele care au stat la baza solicitării, dar nu mai mult de 5 ani de la data solicitării sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța de judecată. Menționează că, în conformitate cu legislația privind protecția datelor cu caracter personal, prin art. 3 al Legii nr. 506/2004, furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului are obligația de a lua măsuri tehnice și organizatorice adecvate în vederea asigurării securității prelucrării datelor cu caracter personal stocate sau transmise împotriva distrugerii accidentale ori ilicite, împotriva pierderii sau deteriorării accidentale și împotriva stocării, prelucrării, accesării ori divulgării ilicite, precum și de a asigura punerea în aplicare a politicii de securitate elaborate de furnizor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Față de măsurile luate de furnizorii de comunicații electronice, Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal poate audita aceste măsuri și poate emite recomandări cu privire la cele mai bune practici privind nivelul de securitate care trebuie atins de aceste măsuri.

13. În consecință, se apreciază că măsurile nou introduse prin Legea nr. 506/2004 oferă o protecție eficientă a datelor față de riscurile de abuz sau de utilizări ilicite, fiind pe deplin asigurat controlul respectării cerințelor privind protecția și securitatea datelor personale. Accesul autorităților naționale la datele stocate este condiționat de controlul prealabil efectuat de către o instanță judecătorească, fiind îndeplinite cerințele de protecție a datelor care decurg din art. 26 coroborat cu art. 53 din Constituție, precum și cu art. 7 și 8 din Carta Drepturilor Fundamentale și respectându-se principiul proporționalității între măsurile luate și interesul public ocrotit.

14. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 1.668D/2016, cu Adresa nr. 16.246 din 22 decembrie 2015, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 7.230 din 24 decembrie 2015, prin care apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale.

15. Arată că, din analiza dispozițiilor actului normativ, se constată că acesta cuprinde reglementări privind accesul autorităților la datele reținute de furnizorii de rețele publice pentru investigațiile privind combaterea infracțiunilor, deși scopul exclusiv al prelucrării datelor, potrivit Legii nr. 506/2004, este utilizarea datelor reținute de către furnizori pentru facturare. Raportat la accesul autorităților la datele reținute de furnizorii de rețele publice pentru investigațiile privind combaterea infracțiunilor, se remarcă faptul că Legea nr. 235/2015 vine în contradicție cu actualele prevederi ale art. 1 alin. (4) din Legea nr. 506/2004, unde se precizează că această lege nu se aplică în activitatea din domeniul apărării naționale și securității naționale, nici în cadrul activității de combatere a infracțiunilor și de menținere a ordinii publice și nici în cadrul altor activități în domeniul dreptului penal. De asemenea, legea criticată nu stabilește sfera infracțiunilor care ar justifica solicitarea accesului la date, raportat la cele reținute de Curtea Constituțională în paragraful 49 al Deciziei nr. 440/2014, precum și la dispozițiile art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Astfel, normele legale nu sunt clare și previzibile, pentru a respecta cerințele de necesitate și proporționalitate stabilite de Legea fundamentală și pentru a evita apariția unor situații de abuz al autorităților.

16. Totodată, menționează că Legea nr. 677/2001, care completează dispozițiile Legii nr. 506/2004, se aplică atât sistemelor de evidență automatizată, cât și celor constituite pe hârtie. Or, art. 12¹ alin. (3) din Legea nr. 506/2004, introdus prin Legea nr. 235/2015, instituie condiții numai în ce privește solicitările și răspunsurile în format electronic, fiind omisă stabilirea condițiilor care trebuie respectate atunci când sunt pe suport de hârtie. De asemenea, răspunderea pentru integritatea și securitatea datelor revine numai persoanelor care certifică datele sub semnătură electronică. Or, obligațiile privind

asigurarea confidențialității și securității datelor furnizate revin tuturor entităților/utilizatorilor care au acces la acestea.

17. Referitor la durata păstrării datelor, se arată că stocarea acestora pentru o perioadă de 3 ani, fără să prevadă criterii obiective de limitare a păstrării datelor la strictul necesar și fără a distinge între categoriile de date în funcție de utilitatea lor, pentru realizarea obiectivului urmărit sau în funcție de persoanele vizate, nu garantează protecția dreptului la viață intimă, familială și privată. Or, în materia drepturilor personale, regula unanim recunoscută este aceea a garantării și respectării acestor drepturi, respectiv a confidențialității, statul având, în acest sens, obligații majoritar negative, de abținere, prin care să fie evitată, pe cât posibil, ingerința sa în exercițiul dreptului sau al libertății.

18. În concluzie, Legea nr. 235/2015 nu conține o serie de garanții necesare protecției dreptului la viață intimă, familială și privată, aducându-se atingere și caracterului definitiv și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile și notele scrise ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie Legea nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 octombrie 2015. Având în vedere criticile de neconstituționalitate formulate, precum și faptul că normele criticate sunt ale unei legi formale de modificare și completare a legii de bază, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate art. 2 alin. (1) lit. b¹), art. 5 alin. (1) și (2¹), precum și art. 12¹ din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 235/2015, având următorul cuprins:

— art. 2 alin. (1) lit. b¹): „(1) În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc după cum urmează: [...] b¹) date de identificare a echipamentului — date tehnice ale furnizorilor de servicii de comunicații destinate publicului și ale furnizorului de rețele publice de comunicații electronice, care permit identificarea amplasamentului echipamentelor de comunicații ale acestora, prelucrate în scopul transmiterii unei comunicări printr-o rețea de comunicații electronice sau în scopul facturării contravalorii acestei operațiuni.”;

— art. 5 alin. (1) și (2¹): „(1) Datele de trafic referitoare la abonați și la utilizatori, prelucrate și stocate de către furnizorul unei rețele publice de comunicații electronice sau de către furnizorul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, trebuie să fie șterse ori transformate în date anonime, atunci când nu mai sunt necesare la transmiterea unei comunicări, dar nu mai târziu de 3 ani de la data efectuării comunicării, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2), (3) și (5). [...] (2¹) Prelucrarea datelor de trafic efectuată în scopul stabilirii obligațiilor contractuale ce privesc abonații serviciilor de comunicații cu plata în avans este permisă până la împlinirea unui termen de 3 ani de la data efectuării comunicării.”

— art. 12¹: „(1) La solicitarea instanțelor de judecată sau la solicitarea organelor de urmărire penală ori a organelor de stat cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, cu autorizarea prealabilă a judecătorului stabilit potrivit legii, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice pun la dispoziția acestora, de îndată, dar nu mai târziu de 48 de ore, datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare, în conformitate cu prevederile referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(2) Solicitățile privind datele prevăzute la alin. (1), formulate de către organele de stat cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, sunt supuse dispozițiilor art. 14, 15 și art. 17—23 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, republicată.

(3) Solicitățile, respectiv răspunsurile, dacă sunt transmise în format electronic, se semnează cu semnătură electronică extinsă bazată pe un certificat calificat, eliberat de un furnizor de servicii de certificare acreditat. Fiecare persoană care certifică datele sub semnătură electronică răspunde, potrivit legii, pentru integritatea și securitatea acestor date.

(4) Solicitățile prevăzute la alin. (1) se procesează în condiții de confidențialitate.

(5) Datele de trafic, datele de identificare a echipamentului și datele de localizare solicitate conform alin. (1) nu fac obiectul ștergerii sau anonimizării de către furnizori, atunci când solicitarea formulată în temeiul alin. (1) este însoțită ori urmată de o notificare cu privire la necesitatea menținerii lor, în scopul identificării și conservării probelor sau indiciilor temeinice, în cadrul investigațiilor pentru combaterea infracțiunilor ori în domeniul apărării și securității naționale, atât timp cât subzistă motivele care au stat la baza solicitării, dar nu mai mult de 5 ani de la data solicitării sau, după caz, până la pronunțarea unei hotărâri definitive a instanței de judecată.

(6) Instanțele de judecată, organele de urmărire penală sau organele de stat cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale notifică furnizorilor încetarea motivelor care au stat la baza solicitării ori, după caz, pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.”

22. Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cuprinse în art. 26 — *Viața intimă, familială și privată* și art. 147 alin. (4) referitoare la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate și procedând mai întâi la verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, Curtea constată că obiectul cauzelor în care instanțele de judecată au invocat, din oficiu, neconstituționalitatea Legii nr. 235/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice îl constituie cereri ale Ministerului Public de autorizare a obținerii de la operatorii de telefonie mobilă a datelor de trafic, de identificare a echipamentului și a datelor de localizare pentru o serie de posturi telefonice, întemeiate pe art. 152 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 12¹ din Legea nr. 506/2004.

24. Or, excepția de neconstituționalitate are ca obiect atât aceste din urmă prevederi legale, care reglementează accesul la datele în discuție, respectiv obligațiile furnizorilor de a le pune la dispoziția autorităților, și care constituie chiar temeiul cererilor de chemare în judecată, cât și prevederile art. 2 alin. (1) lit. b¹), art. 5 alin. (1) și alin. (2¹) din Legea nr. 506/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 235/2015, care se referă, în esență, la stocarea și prelucrarea datelor mai sus menționate.

25. Examinând incidența, din această perspectivă, a cauzei de inadmisibilitate care privește lipsa legăturii excepției de neconstituționalitate cu soluționarea cauzei, consacrată de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și

funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, Curtea amintește condițiile desprinse în jurisprudența sa din interpretarea acestui text legal. Astfel, existența legăturii excepției de neconstituționalitate cu soluționarea cauzei, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, presupune întrunirea, cumulativă, a următoarelor condiții: aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014). Prin urmare, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales din prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (a se vedea și Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, paragraful 20, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014; Decizia nr. 712 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 24 noiembrie 2015, paragraful 19).

26. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența sa, și constatând că obiectul cauzelor în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate îl constituie numai autorizarea accesului la datele de trafic, de identificare a echipamentului și de localizare, Curtea reține că prevederile art. 2 alin. (1) lit. b¹), art. 5 alin. (1) și art. 5 alin. (2¹) din Legea nr. 506/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 235/2015, care se referă la reținerea și prelucrarea acestor categorii de date, nu sunt incidente în cauză. Astfel fiind, excepția de neconstituționalitate având ca obiect aceste prevederi legale va fi respinsă ca inadmisibilă.

27. Cât privește dispozițiile art. 12¹ din Legea nr. 506/2004, Curtea constată că sunt aplicabile în cauzele deduse judecării, constituind, alături de cele ale art. 152 din Codul de procedură penală, temeiul cererilor formulate de Ministerul Public. Și în privința acestora este însă incidentă aceeași cauză de

inadmisibilitate, întrucât lipsește condiția interesului procesual, prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității lor. Aceasta întrucât instanțele de judecată, prin încheierile pronunțate, au procedat atât la sesizarea din oficiu a Curții Constituționale, cât și la respingerea cererilor de acces la date. Ca urmare, eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate nu ar mai produce niciun efect în aceste cauze. Or, Curtea a subliniat în jurisprudența sa că, „în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecări care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract.[...] Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată” (Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, paragraful 30, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016). Tot astfel, Curtea a mai reținut, într-o altă cauză, că „autorul excepției de neconstituționalitate nu are un interes real, personal, în promovarea acesteia. Astfel, posibila admitere a excepției nu ar schimba cu nimic situația acestuia, ci ar privi numai drepturile altor persoane” (Decizia nr. 315 din 5 iunie 2014, paragraful 20, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 24 iulie 2014, cu referire la Decizia nr. 29 din 21 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014). Aceste considerente sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în prezenta cauză, unde eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate ar sluji doar unui interes general, iar nu și cauzelor în care a fost ridicată, unde nu ar mai produce nicio consecință, câtă vreme cererile de acces la date au fost respinse. În această situație particulară, dată de specificul cauzelor în care prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată, examinarea constituționalității normelor criticate ar transforma, în mod nepermis, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate într-un control abstract. Astfel fiind, și excepția de neconstituționalitate având ca obiect aceste prevederi legale va fi respinsă ca inadmisibilă.

28. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b¹), art. 5 alin. (1) și (2¹), precum și ale art. 12¹ din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, excepție ridicată de Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală și de Judecătoria Sectorului 3 București, din oficiu, în dosarele nr. 27.877/303/2015 și, respectiv, nr. 33.147/301/2015.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoria Sectorului 6 București — Secția penală și Judecătoria Sectorului 3 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016, pentru unele unități administrativ-teritoriale în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2016, cu suma de 53.955 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2016, și alocarea acesteia unităților administrativ-teritoriale prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, în vederea asigurării continuității serviciului public

de alimentare cu energie termică în sistem centralizat a populației.

Art. 2. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat pe anul 2016.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 29 noiembrie 2016.
Nr. 887.

ANEXĂ

SUME DEFALCATE
din taxa pe valoarea adăugată pentru echilibrarea bugetelor locale, pe anul 2016,
în vederea asigurării continuității serviciului public de alimentare cu energie termică
în sistem centralizat a populației

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Suma alocată — mii lei —
		TOTAL, din care:	53.955
1	Buzău	Total județ	20.000
		Buzău	20.000
2	Giurgiu	Total județ	3.500
		Giurgiu	3.500
3	Gorj	Total județ	1.050
		Motru	1.050
4	Hunedoara	Total județ	5.000
		Brad	5.000
5	Mehedinți	Total județ	19.600
		Drobeta-Turnu Severin	19.600
6	Suceava	Total județ	4.805
		Vatra Dornei	4.805

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 170/2015
privind înființarea Grupului de Lucru
pentru Tehnologia Informației — G.L.I.T.**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Decizia prim-ministrului nr. 170/2015 privind înființarea Grupului de Lucru pentru Tehnologia Informației — G.L.I.T., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2015, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Grupul de Lucru pentru Tehnologia Informației, denumit în continuare *G.L.I.T.*, își desfășoară activitatea în coordonarea secretarului de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului desemnat să coordoneze domeniul tehnologiei informației la nivelul întregii administrații publice.”

2. La articolul 1 alineatul (2), literele c) și d) vor avea următorul cuprins:

„c) elaborarea și prezentarea spre aprobare secretarului de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului desemnat să coordoneze domeniul tehnologiei informației la nivelul întregii administrații publice a unor propuneri de soluții privind alocarea și securizarea bugetelor IT;

d) elaborarea și prezentarea spre aprobare secretarului de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului desemnat să coordoneze domeniul tehnologiei informației la nivelul întregii administrații publice a propunerilor de măsuri urgente privind stimularea investițiilor în zone critice IT, prin alocări și realocări bugetare;”

3. La articolul 2, alineatul (1) se abrogă.

4. La articolul 3, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) G.L.I.T. întocmește rapoarte și face propuneri pe care le înaintează periodic spre aprobare secretarului de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului desemnat să coordoneze domeniul tehnologiei informației la nivelul întregii administrații publice, pentru a fi transmise Guvernului.”

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Florin Marius Tacu

București, 5 decembrie 2016.

Nr. 372.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.350 din 25 noiembrie 2016

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT
AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE
Nr. 668 din 24 noiembrie 2016

ORDIN

privind aprobarea modalității de calcul al taxei de acreditare, valabilă pentru ciclul de acreditare corespunzător perioadei 2017—2021

Având în vedere Referatul de aprobare nr. V.V.V. 6.471 din 25 noiembrie 2016 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 400 din 30 august 2016 al Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, în temeiul dispozițiilor art. 173 alin. (8) coroborate cu cele ale art. 215, precum și ale art. 249 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 629/2015 privind componența, atribuțiile, modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,

ministrul sănătății și președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă modul de calcul al taxei de acreditare, valabilă pentru ciclul de acreditare corespunzător perioadei 2017—2021, care include costurile aferente evaluării în vederea acreditării și monitorizării încadrării unității sanitare în nivelul de acreditare acordat, pentru o perioadă de 5 ani și care se calculează după următoarea formulă:

$$Ta = Th \times H,$$

unde:

Ta = taxa de acreditare;

Th = tariful orar, în sumă de 290 lei, aferent activităților de evaluare în vederea acreditării și monitorizării unităților sanitare pentru întreaga perioadă de valabilitate a certificatului de acreditare;

H = timpul necesar procesului de evaluare în vederea acreditării și monitorizării, exprimat în ore și calculat distinct pentru fiecare unitate sanitară.

(2) Plata se efectuează în lei și se virează în contul Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, cod fiscal 34998410, cont virament RO60TREZ70620G160300XXXX deschis la Trezoreria Sector 6.

(3) Dovada efectuării plății va fi transmisă de către unitatea sanitară Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate conform procedurii și metodologiei în vigoare la data înscrierii în procesul de acreditare.

Art. 2. — (1) Pentru perioada de valabilitate a acreditării unei unități sanitare, nivelul taxei de reevaluare la cerere se stabilește având în vedere aceleași criterii ca în cazul taxei de acreditare, în funcție de aspectele de calitate care vor fi supuse reevaluării.

(2) Plata se efectuează în lei și se virează în contul Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate, cod fiscal 34998410, cont virament RO60TREZ70620G160300XXXX deschis la Trezoreria Sector 6.

(3) Solicitantul va transmite Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate o cerere de reevaluare, confirmarea plății reprezentând condiția pentru declanșarea vizitei de reevaluare.

Art. 3. — Netransmiterea fișei de autoevaluare și neplata taxei de acreditare de către unitățile sanitare conform programării în cadrul Planului anual de acreditare a unităților sanitare atrag după sine consecințele prevederilor contractului de colaborare pentru desfășurarea activităților de evaluare, acreditare și monitorizare a încadrării unităților sanitare în nivelul de acreditare acordat, pentru o perioadă de 5 ani, încheiat între unitățile sanitare și Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, precum și cele prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

Președintele Autorității Naționale de Management
al Calității în Sănătate,
Vasile Cepoi

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 1.023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) pct. 32, art. 11 alin. (1) și (7) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13, art. 18 alin. (1) și art. 20 alin. (1), (1¹), (1²) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 62 alin. (2) și art. 70 alin. (2), (4), (5), (9) și (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 1.023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 30 octombrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta decizie stabilește condițiile tehnice și economice de realizare a comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, denumit în continuare *SNUAU*, inclusiv cu privire la furnizarea informațiilor de identificare și de localizare a apelantului, precum și unele măsuri pentru a se asigura accesul utilizatorilor finali la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și reducerea apelării abuzive a serviciului de urgență 112.”

2. La articolul 2 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) *Operator* — Telekom România Communications — S.A.”.

3. La articolul 2 alineatul (1), litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) *serviciu independent de locație* — un serviciu de comunicații electronice destinat publicului care asigură originarea apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație, furnizat în principal la puncte fixe, pentru care localizarea echipamentului terminal al abonatului, căruia i s-a asignat un număr independent de locație de către furnizorul serviciului, nu este în mod necesar asociată permanent cu un anumit punct terminal al rețelei.”

4. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei decizii sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

5. La articolul 15, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) relocarea să se realizeze numai după notificarea acestei intenții, în scris, administratorului SNUAU, cu cel puțin 12 luni înainte ca Operatorul să procedeze la relocare; prin acordul părților, acest termen poate fi redus.”

6. La articolul 16, alineatul (3) se abrogă.

7. La articolul 19, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Operatorul va transmite Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (*ANCOM*) orice modificare sau completare a contractului prevăzut la alin. (1), în termen de două zile lucrătoare de la data de la care acestea au survenit, în conformitate cu prevederile Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, cu modificările și completările ulterioare.”

8. La articolul 20, alineatul (3) se abrogă.

9. La articolul 21, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt transmiterea apelurilor către serviciul de urgență 112, prin utilizarea serviciilor de tranzit comutat furnizate de Operator.

.....
(3) Pentru asigurarea rutării apelurilor la serviciul de urgență 112, furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a introduce indicativul de arie geografică corespunzător ariei geografice, în conformitate cu Planul național de numerotație, adoptat prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 375/2013 privind Planul național de numerotație, din care a fost inițiat apelul, în câmpul «Called number address» din mesajul IAM al sistemului de semnalizare pe canal comun nr. 7, componenta ISUP, pentru toate apelurile inițiate în propria rețea, exceptând situația în care se utilizează servicii independente de locație.”

10. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Tariful care poate fi perceput pentru serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat al apelurilor

către serviciul de urgență 112 furnizat de Operator nu va putea depăși 0,05 eurocenți/minut.

(2) Tariful maxim prevăzut la alin. (1) nu include taxa pe valoarea adăugată și se aplică indiferent de intervalul orar în care se efectuează apelurile.

(3) Tariful pentru serviciul de interconectare în vederea tranzitului comutat al apelurilor către serviciul de urgență 112 furnizat de Operator altor furnizori de rețele publice de telefonie se facturează de acesta, împreună cu toate tarifele pentru serviciile necesare pentru realizarea, modificarea și exploatarea interconectării între rețeaua Operatorului și SNUAU, administratorului SNUAU.”

11. După articolul 24 se introduce un nou articol, articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — (1) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri către serviciul de urgență 112.

(2) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului au obligația de a suporta propriile costuri determinate de originea și transmiterea apelurilor către serviciul de urgență 112, în condițiile prezentei decizii.

(3) Cu excepția situației în care se utilizează servicii independente de locație, pentru asigurarea rutării apelurilor la serviciul de urgență 112, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a introduce indicativul de arie geografică corespunzător ariei geografice, în conformitate cu Planul național de numerotație, adoptat prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 375/2013, din care a fost inițiat apelul, în câmpul «Called number address» din mesajul IAM al sistemului de semnalizare pe canal comun nr. 7, componenta ISUP, pentru toate apelurile inițiate în propria rețea.”

12. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a pune la dispoziția SNUAU informații de localizare primară, indiferent de tipul rețelei sau de echipamentul terminal utilizat de apelant, pentru toate categoriile de apeluri către serviciul de urgență 112, în condițiile prezentei decizii.

(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie transmit apelurile către serviciul de urgență 112, conținând inclusiv informația de localizare primară în momentul inițierii apelului, către rețeaua Operatorului, care le transmite în mod transparent către SNUAU, fără a modifica informațiile de localizare primară primite.”

13. La articolul 27, alineatele (1), (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Furnizorii de rețele publice mobile de telefonie au obligația de a transmite informația de localizare primară, prevăzută la art. 25 alin. (1), la inițierea fiecărui apel, sub forma unui identificator de celulă și, acolo unde există mai multe sectoare, sub forma unui identificator de sector de celulă (cell-id/sector-id) pe rețeaua de semnalizare, la inițierea apelului, utilizând sistemul de semnalizare pe canal comun nr. 7.

(3) În cazul în care rețeaua unui furnizor de rețele publice mobile de telefonie nu permite utilizarea adresei prevăzute la alin. (2), furnizorul poate utiliza, în vederea transmiterii informației de localizare primară, parametrul «Called number address» al mesajului IAM. Furnizorul de rețele publice mobile de telefonie va solicita ANCOM acordul pentru utilizarea acestei metode, pe baza unei justificări temeinice din punct de vedere tehnic, și va notifica administratorul SNUAU cu privire la

utilizarea acesteia, cu cel puțin 20 de zile lucrătoare înaintea implementării.

.....
(6) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a oferi informațiile de localizare primară pentru toate apelurile inițiate în rețeaua publică de telefonie mobilă către serviciul de urgență 112, de la numerele active în respectiva rețea.”

14. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Furnizorii de rețele publice mobile de telefonie au obligația de a pune la dispoziția administratorului SNUAU o bază de date ce va conține informații de localizare geografică aferente celulelor și sectoarelor de celulă din rețea. Baza de date va conține cel puțin următoarele câmpuri:

- a) identificatorul celulei sau al sectorului de celulă;
- b) latitudinea amplasamentului antenei;
- c) longitudinea amplasamentului antenei;
- d) azimutul antenei;
- e) deschiderea antenei;
- f) raza estimativă de acoperire;
- g) banda de frecvențe în care emite antena;
- h) probabilitatea ca apelantul să se afle în zona determinată de parametrii de mai sus.

(2) Ori de câte ori este necesar, la solicitarea motivată a administratorului SNUAU, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie prin intermediul cărora se asigură servicii către utilizatorii finali și administratorul SNUAU vor evalua, în cadrul unui grup de lucru la care ANCOM va participa ca organizator, dacă modalitățile utilizate de determinare a razei estimative de acoperire și a probabilității ca apelantul să se afle în zona estimată necesită revizuirii.

(3) Furnizorii de rețele publice mobile de telefonie realizează și administrează bazele de date prevăzute la alin. (1) în format TXT, utilizând ca separator de câmpuri simbolul «#».

(4) Alte informații necesare pentru determinarea localizării apelantului, precum și caracteristicile câmpurilor incluse în baza de date prevăzută la alin. (1) vor fi stabilite de către administratorul SNUAU împreună cu furnizorii de rețele publice mobile de telefonie, aceste informații urmând a fi comunicate ANCOM de către furnizorii de rețele publice mobile de telefonie, cel târziu în momentul implementării acestora.

(5) Furnizorii de rețele publice mobile de telefonie vor transmite ANCOM o descriere a formatului complet al bazelor de date, precum și a oricăror modificări ale acestuia, în termen de 10 zile de la stabilirea acestora.

(6) La propunerea administratorului SNUAU, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie pot stabili, de comun acord cu acesta, transmiterea oricăror altor informații pe care le dețin sau pe care le pot obține prin utilizarea sistemelor și echipamentelor din rețea, pentru determinarea cât mai exactă a localizării apelantului, convenind în acest sens asupra situațiilor care impun transmiterea acestor informații, categoriilor de informații ce urmează a fi transmise, precum și asupra condițiilor în care se va desfășura comunicarea între părți. Furnizorii de rețele publice mobile de telefonie vor transmite ANCOM informațiile convenite cu administratorul SNUAU, în termen de 10 zile de la stabilirea acestora.

(7) În cazul apelurilor de urgență în curs de soluționare, la solicitarea administratorului SNUAU, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie au obligația de a pune la dispoziția acestuia informațiile convenite conform alin. (6).”

15. După articolul 28 se introduce un nou articol, articolul 28¹, cu următorul cuprins:

„Art. 28¹. — (1) Suplimentar față de informația de localizare primară, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie au obligația de a lua toate măsurile necesare astfel încât să permită transmiterea, către administratorul SNUAU, de către o funcționalitate existentă la nivelul echipamentului terminal al apelantului, în maximum 20 de secunde de la momentul inițierii apelului de urgență, a informației de localizare conținând latitudinea și longitudinea care caracterizează poziția geografică în care se află echipamentul terminal, cel puțin pentru apelurile către serviciul de urgență 112 inițiate de pe terminale mobile capabile să genereze această informație de localizare.

(2) În vederea implementării prevederilor alin. (1), ori de câte ori este necesar, la solicitarea motivată a administratorului SNUAU, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie prin intermediul cărora se asigură servicii către utilizatorii finali au obligația de a colabora cu administratorul SNUAU în cadrul unui grup de lucru organizat de ANCOM.”

16. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Bazele de date vor fi actualizate, folosind un canal de date securizat, de către fiecare furnizor de rețele publice mobile de telefonie, la un interval de două săptămâni sau ori de câte ori apar modificări majore ale informațiilor conținute.”

17. La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea asigurării implementării prevederilor privind transmiterea de informații printr-un canal de date securizat, furnizorii de rețele publice mobile de telefonie au obligația de a colabora cu administratorul SNUAU în vederea realizării a câte unui astfel de canal de date securizat, aceștia urmând a comunica ANCOM, în termen de 10 zile de la data implementării canalului de date, îndeplinirea acestei obligații.”

18. După articolul 29 se introduce un nou articol, articolul 29¹, cu următorul cuprins:

„Art. 29¹. — (1) Furnizorii de rețele și servicii de telefonie mobilă destinate publicului pot transmite către serviciul de urgență 112 apeluri inițiate pe o conexiune de date dintr-o altă rețea de comunicații electronice, doar dacă apelantul se află într-o zonă fără semnal în oricare din rețelele publice de telefonie mobilă.

(2) În cazul în care utilizatorul se află într-o zonă cu semnal în oricare dintre rețelele publice de telefonie mobilă, apelurile către serviciul de urgență 112 nu vor putea fi inițiate decât utilizând un serviciu de telefonie mobilă destinat publicului, cu respectarea art. 70 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), furnizorii de rețele publice de telefonie mobilă au obligația de a transmite administratorului SNUAU, utilizând sistemul de semnalizare pe canal comun nr. 7, conform art. 27, cea mai recentă informație de localizare primară cunoscută, care va fi marcată atât cu un discriminator ce va semnifica faptul că informația de localizare primară transmisă este cea mai recent cunoscută informație de localizare primară, cât și cu marcajul temporal corespunzător.

(4) Transmiterea marcajului temporal (time stamp) asociat ultimei informații de localizare primară cunoscute se va realiza printr-un canal de date securizat, iar modalitatea concretă de transmitere se va stabili de comun acord între administratorul SNUAU și furnizorii de rețele publice de telefonie mobilă, urmând a fi comunicată de către furnizorii de rețele publice de telefonie mobilă ANCOM, cel mai târziu în momentul implementării.

(5) Pe canalul de date securizat prevăzut la alin. (4) se poate transmite orice informație suplimentară necesară localizării apelantului la numărul de urgență 112, în măsura în care acest lucru a fost stabilit de comun acord între administratorul SNUAU și furnizorii de rețele de telefonie mobilă.”

19. La articolul 30, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Furnizorii de rețele publice fixe de telefonie transmit informația de localizare primară sub forma parametrului «Identitatea liniei apelante» (CLI) din mesajul IAM al sistemului de semnalizare pe canal comun nr. 7, componenta ISUP.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a oferi informațiile de localizare primară pentru toate apelurile inițiate în rețeaua publică de telefonie fixă către serviciul de urgență 112 de la numerele active în respectiva rețea.”

20. La articolul 31, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Furnizorii de rețele publice fixe de telefonie vor transmite ANCOM o descriere a formatului complet al bazelor de date, precum și a oricăror modificări ale acestuia, în termen de 10 zile de la stabilirea acestora.”

21. La articolul 32, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Bazele de date vor fi actualizate de fiecare furnizor de rețele publice fixe de telefonie la un interval de două săptămâni sau ori de câte ori apar modificări majore ale informațiilor conținute.”

22. La articolul 32, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Modalitatea de implementare a prevederilor alin. (2) se va stabili de comun acord între furnizorii de rețele publice fixe de telefonie și administratorul SNUAU.”

23. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a pune la dispoziția administratorului SNUAU, în mod gratuit, bazele de date care să conțină datele de identificare ale propriilor abonați, cu respectarea dispozițiilor alin. (2)—(4), în termen de două luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

(2) Bazele de date transmise de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație vor fi structurate în câmpuri, în ordinea următoare:

- a) numărul de telefon al abonatului, în formatul național prevăzut în Planul național de numerotație;
- b) numele abonatului persoană fizică, respectiv denumirea abonatului persoană juridică, după caz;
- c) prenumele abonatului persoană fizică;
- d) domiciliul abonatului persoană fizică, respectiv sediul social al abonatului persoană juridică, după caz, cu respectarea alin. (3);
- e) codul numeric personal al abonatului persoană fizică;
- f) informații cu privire la serviciul furnizat, în funcție de modalitatea de plată anterioară sau ulterioară furnizării serviciilor;
- g) informații cu privire la mobilitatea apelantului, în cazul utilizării unui serviciu independent de locație;
- h) numele sau denumirea furnizorului de servicii de telefonie destinate publicului.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. d) vor cuprinde următoarele câmpuri:

- a) categoria străzii (bulevard, șosea, alee, stradă etc.);
- b) strada;
- c) numărul străzii;
- d) blocul;
- e) scara;
- f) etajul;
- g) apartamentul;
- h) sectorul;
- i) localitatea: satul, orașul sau municipiul;
- j) unitatea administrativ-teritorială de bază: comuna sau orașul;
- k) județul;
- l) codul poștal.

(4) Pentru abonații serviciilor de comunicații electronice cu plata în avans, furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație vor pune la dispoziția administratorului SNUAU numai informațiile prevăzute la alin. (2) lit. a), f) și h). Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. b)—e) și g) vor fi puse la dispoziția administratorului SNUAU numai dacă va exista o obligație legală de colectare a acestor date în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice la puncte mobile destinate publicului, de la data intrării în vigoare a acestei obligații.

(5) Alte informații necesare pentru determinarea identității apelantului, precum și caracteristicile câmpurilor ce conțin informațiile prevăzute la alin. (2) și (3) vor fi stabilite de către administratorul SNUAU împreună cu furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație.

(6) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație vor transmite ANCOM o descriere a formatului complet al bazelor de date, precum și a oricăror modificări ale acestuia, în termen de 10 zile de la stabilirea acestora.

(7) Bazele de date prevăzute la alin. (1) se administrează de către furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație, în format TXT, utilizând ca separator de câmpuri simbolul «#», cu respectarea dispozițiilor alin. (2), (3) și (5).

(8) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a actualiza bazele de date prevăzute la alin. (1) până la data de 25 a fiecărei luni sau ori de câte ori apar modificări majore ale informațiilor conținute.

(9) Modalitatea de implementare a prevederilor alin. (8) se va stabili de comun acord între furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație și administratorul SNUAU.

(10) Bazele de date prevăzute la alin. (1) și la art. 31 alin. (1) pot fi concatenate și transmise sub forma unei baze de date unice.”

24. La articolul 34, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea asigurării implementării prevederilor alin. (1), furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație își vor informa abonații care utilizează servicii independente de locație, atât la încheierea contractului de furnizare a serviciilor, cât și periodic, dar cel puțin de două ori pe an, cu privire la limitările transmiterii informațiilor de localizare primară către SNUAU în cazul apelurilor de urgență, precum și cu privire la necesitatea informării furnizorului în cel mai scurt timp cu privire la modificarea localizării echipamentului terminal al rețelei căruia i-a fost asignat numărul.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație au obligația de a transmite ANCOM o descriere detaliată a procedurii de informare a abonaților care utilizează servicii independente de locație, precum și a procedurii prin care se oferă acestora posibilitatea de a informa furnizorul cu privire la modificarea localizării echipamentului terminal, cu respectarea dispozițiilor alin. (2), în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, precum și orice modificare a acestor proceduri, în termen de 10 zile de la data realizării modificării.”

25. După articolul 34 se introduce un nou articol, articolul 34¹, cu următorul cuprins:

„Art. 34¹. — În cadrul Comitetului Național de Coordonare a activității SNUAU, ANCOM va colabora cu administratorul SNUAU și cu agențiile specializate de intervenție în vederea stabilirii unui set de parametri cu privire la realizarea unor statistici referitoare la calitatea informațiilor de localizare a echipamentelor terminale obținute de către administratorul SNUAU, precum și stabilirii unei proceduri de analiză a acestor informații.”

Art. II. — În Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 336/2013 privind mijloacele și modalitatea de transmitere de către furnizori a unor documente, date sau informații către Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 21 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, la articolul 1 alineatul (2), după litera l) se introduce o nouă literă, litera m), cu următorul cuprins:

„m) modificările sau completările contractelor ce trebuie transmise ANCOM potrivit prevederilor art. 19 alin. (11) din Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Comunicații nr. 1.023/2008 privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării, cu excepția dispozițiilor art. I pct. 14, cu referire la art. 28 alin. (1) lit. h), precum și pct. 15, cu referire la art. 28¹ alin. (1), care vor intra în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Eduard-Lucian Lovin

București, 18 noiembrie 2016.
Nr. 1.170.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

